

Zmiana Studium Uwarunkowań i Kierunków Zagospodarowania Przestrzennego Miasta Krakowa

Uchwalonego Uchwałą Nr XII/87/03 Rady Miasta Krakowa z dnia 16 kwietnia 2003 r.
z wyłączeniem obszaru miasta w rejonie Sanktuarium Bożego Miłosierdzia w Łagiewnikach

TOM 3
Wytyczne do planów miejscowych

Kraków, 2013 r.

Tom III Wytyczne do planów miejscowych

III.1. Informacja dotycząca zasad i wytycznych dla gospodarowania przestrzenią	5
III.2. Zakres zapewnienia zgodności projektów miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego z ustaleniami Studium.	11
III.3. Strukturalne jednostki urbanistyczne	12

PROJEKT

SPORZĄDZAJĄCY ZMIANĘ STUDIUM
Prezydent Miasta Krakowa
Prof. dr hab. Jacek Majchrowski

Zastępca Prezydenta Miasta Krakowa ds. Rozwoju Miasta
arch. Elżbieta Koterba

ZESPÓŁ PRZYGOTOWUJĄCY ZMIANĘ STUDIUM

arch. Elżbieta Koterba – Zastępca Prezydenta Miasta Krakowa ds. Rozwoju Miasta
arch. Andrzej Wyżykowski – Główny Architekt Miasta
prof. dr hab. inż. arch. Krzysztof Bieda
arch. Borysław Czarakczew
arch. Stanisław Deńko
dr inż. arch. Romuald Loegler
prof. dr hab. inż. arch. Zbigniew Zuziak
mgr inż. Stanisław Albricht

Biuro Planowania Przestrzennego
Dyrektor Biura arch. Bożena Kaczmarska-Michniak

ZESPÓŁ URZĘDU MIASTA KRAKOWA OPRACOWUJĄCY KIERUNKI:

BIURO PLANOWANIA PRZESTRZENNEGO

Elżbieta Szczepińska – Zastępca Dyrektora Biura
Jan Adam Barański – Kierownik Pracowni Prac Studialnych

Kazimierz Goras
Ireneusz Jędrychowski
Maria Kaczorowska
Justyna Kozik
Anna Leśniak
Paweł Mleczek
Aleksandra Rembowska-Wójcik

Współpraca:

Tomasz Antosiewicz, Leszek Bigaj, Agata Budnik, Jacek Burnóg, Michał Dejko, Jacek Grabarz, Grzegorz Janyga, Małgorzata Jedynak, Tomasz Kaczor, Grzegorz Kasprzyk, Joanna Kowalska, Agnieszka Królik, Iwona Kupiec, Beata Pacana, Joanna Padoł, Olga Rodzoń, Grzegorz Słoński, Natalia Stec, Agata Walczak

Wacław Skubida – Dyrektor Wydziału Gospodarki Komunalnej
Jerzy Zbiegień – Dyrektor Biura Miejskiego Konserwatora Zabytków
Łukasz Szewczyk – Zastępca Dyrektora Wydziału Gospodarki Komunalnej
Krystyna Śmiłek – Zastępca Dyrektora Wydziału Kształtowania Środowiska - Geolog Powiatowy
Przemysław Szwałko – Wydział Kształtowania Środowiska
Halina Rojkowska-Tasak – Biuro Miejskiego Konserwatora Zabytków
Tomasz Ostrowski – Wydział Rozwoju Miasta

III.1. Informacja dotycząca zasad i wytycznych dla gospodarowania przestrzenią

III.1.1.

Zgodnie z art. 9 ust. 4 ustawy z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym ustalenia studium są wiążące dla organów gminy przy sporządzaniu planów miejscowych.

W oparciu o indywidualne cechy struktury przestrzennej i zróżnicowane zagospodarowanie obszarów miasta wyodrębniono 63 strukturalne jednostki urbanistyczne. Podział na strukturalne jednostki urbanistyczne ma na uwadze konieczność agregacji dotychczasowych jednostek urbanistycznych w większe zespoły, o zauważalnej jednorodności funkcjonalno-przestrzennej.

Dla każdej strukturalnej jednostki urbanistycznej zostały określone *główne kierunki zmian w strukturze przestrzennej* oraz zasady realizacji funkcji dopuszczalnych. Ponadto, w wydzielonych strukturalnych jednostkach urbanistycznych wyznaczono obszary o zróżnicowanych głównych kierunkach zagospodarowania, poprzez przypisanie im wiodących funkcji (*funkcje terenu*). W ramach strukturalnej jednostki urbanistycznej zostały wyznaczone także *standardy przestrzenne, wskaźniki zagospodarowania, zasady ochrony środowiska kulturowego i przyrodniczego, zasady kształtowania infrastruktury technicznej i układu komunikacyjnego oraz dopuszczalne zmiany parametrów zabudowy w planach miejscowych*.

III.1.2.

Poniżej wskazano następujące ogólne zasady kształtowania zabudowy i zagospodarowania terenu w miejscowych planach zagospodarowania przestrzennego, które należy stosować łącznie z wytycznymi gospodarowania przestrzenią, określonymi dla poszczególnych strukturalnych jednostek urbanistycznych:

1. Granice oddzielające tereny przeznaczone do zabudowy i zainwestowania od terenów wolnych od zabudowy w poszczególnych strukturalnych jednostkach urbanistycznych należy traktować jako niezmiennie, nieprzekraczalne i niepodlegające korektom przy sporządzaniu miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego.
2. Wyznaczone w strukturalnych jednostkach urbanistycznych tereny o głównych kierunkach zagospodarowania pod zabudowę mieszkaniową (MN, MNW, MW), usługowo-mieszkaniową (UM), usługi (U), przemysł i usługi (PU) oraz infrastrukturę techniczną (IT) i tereny cmentarzy (ZC) nie mogą ulec zwiększeniu kosztem terenów nieinwestycyjnych – terenów zieleni urządzonej (ZU) i zieleni nieurządzonej (ZR) oraz wód powierzchniowych śródlądowych (W). Zasada ta nie dotyczy terenów wyznaczonych dla przebiegu komunikacji kołowej (KD) i kolejowej (KK).
3. Za zgodny ze Studium należy uznać takie ustalenie przebiegu drogi w planie miejscowym, które zachowuje kierunek przebiegu drogi oraz gwarantuje ciągłość układu komunikacyjnego, jego powiązanie z systemem zewnętrznym i zapewnienie obsługi komunikacyjnej terenu obszaru planu miejscowego, jak i obszaru poza jego granicami;
4. Granice pomiędzy terenami inwestycyjnymi, o głównych kierunkach zagospodarowania pod zabudowę mieszkaniową (MN, MNW, MW), usługowo-mieszkaniową (UM), usługi (U), przemysł i usługi (PU) oraz infrastrukturę techniczną (IT) i tereny cmentarzy (ZC) mogą ulegać wzajemnemu przesunięciu, niemniej zmiany w ten sposób wprowadzane,

- nie mogą powodować przyrostu poszczególnych terenów o więcej niż 20 % powierzchni wyznaczonego na rysunku studium terenu o danej funkcji;
5. Dla terenów inwestycyjnych, o głównych kierunkach zagospodarowania pod zabudowę mieszkaniową (MN, MNW, MW), usługowo-mieszkaniową (UM), usługi (U), przemysł i usługi (PU), wskaźnik intensywności zabudowy zostanie określony w planach miejscowych w oparciu o podane w kartach dla poszczególnych strukturalnych jednostek urbanistycznych parametry: wysokości zabudowy i wskaźnika powierzchni biologicznie czynnej;
 6. Wskazany w poszczególnych strukturalnych jednostkach urbanistycznych dla terenów o różnych funkcjach udział funkcji dopuszczalnej w ramach funkcji podstawowej można zrealizować w miejscowych planach zagospodarowania przestrzennego: poprzez wyznaczenie terenu zgodnego z funkcją dopuszczalną albo poprzez ustalenie przeznaczenia uzupełniającego, towarzyszącego przeznaczeniu podstawowemu - jednakże suma powierzchni tak wyznaczonych terenów nie może przekraczać wskaźnika funkcji dopuszczalnej, wskazanego w studium a odnoszącego się do powierzchni całego terenu o określonej funkcji zagospodarowania.
 7. W przypadku wyznaczenia funkcji dopuszczalnej dla wydzielonego w poszczególnych strukturalnych jednostkach urbanistycznych terenu o różnych głównych kierunkach zagospodarowania, udział funkcji dopuszczalnej nie może przekroczyć wielkości 50 % powierzchni wydzielonego terenu;
 8. Sposób kształtowania funkcji podstawowej oraz dopuszczalnej, uściślają ustalenia kart dla poszczególnych strukturalnych jednostek urbanistycznych;
 9. Dla terenów legalnie zabudowanych obiektami budowlanymi, o funkcji innej niż wskazana dla poszczególnych terenów w wyodrębnionych strukturalnych jednostkach urbanistycznych, ustala się przeznaczenie zgodne bądź z ustaloną w studium funkcją terenu bądź zgodne z dotychczasowym sposobem wykorzystania terenu, w:
 - 1) terenach inwestycyjnych, o głównych kierunkach zagospodarowania pod zabudowę mieszkaniową (MN, MNW, MW), usługowo-mieszkaniową (UM), usługi (U), przemysł i usługi (PU) oraz infrastrukturę techniczną (IT) i tereny cmentarzy (ZC) – z tym, że w takim przypadku dopuszcza się powiększenie tego terenu o 10 % powierzchni terenu dotychczas istniejącej zabudowy, z uwzględnieniem kontynuacji parametrów istniejącej zabudowy,
 - 2) w terenach zieleni urządzonej (ZU) i nieurządzonej (ZR) oraz w terenach wód powierzchniowych śródlądowych (W), bez możliwości powiększenia tego terenu;
 10. Dopuszcza się możliwość, by w ramach ustalonego w miejscowym planie zagospodarowania przestrzennego przeznaczenia, odpowiadającego określonym w Studium głównym funkcjom zagospodarowania terenu, w każdym terenie mogły powstać obiekty i sieci infrastruktury technicznej oraz obiekty i urządzenia komunikacji;
 11. Ustalanie w miejscowym planie zagospodarowania przestrzennego przeznaczenie terenu pod tereny infrastruktury technicznej (w tym obiekty sanitarne) oraz tereny komunikacji (drogi lokalne, dojazdowe, wewnętrzne, trasy i przystanki komunikacji szynowej, parkingi, w tym parkingi i garaże podziemne) jest zgodne z wyznaczonymi w studium funkcjami zagospodarowania terenów, ustalonymi dla obszarów w poszczególnych strukturalnych jednostkach urbanistycznych;
 12. Dopuszcza się w miejscowym planie zagospodarowania przestrzennego w przypadku wyznaczonych w studium terenów o głównym kierunku zagospodarowania pod tereny kolejowe albo tereny komunikacji, ustalenie przeznaczenia terenu pod tereny komunikacji poprzez ich wyznaczenie w terenach sąsiednich, o ile zostanie utrzymany kierunek rozwoju systemu komunikacji i jego powiązanie z systemem istniejącym. W takim przypadku, tereny o ustalonym w studium głównym kierunku

- zagospodarowania pod tereny kolejowe lub tereny komunikacji przeznacza się do zagospodarowania zgodnie z kierunkiem zagospodarowania określonym dla terenów bezpośrednio z nimi sąsiadującymi;
13. Wysokość zabudowy dla budynków dopuszczonych do powstania w terenach zieleni urządzonej (ZU) i nieurządzonej (ZR) nie może przekraczać 1 kondygnacji nie wyższej niż 5 m. Wskaźnik intensywności zabudowy w tych terenach zostanie określony w planach miejscowych z uwzględnieniem wskaźnika powierzchni biologicznie czynnej ustalonej dla poszczególnych strukturalnych jednostek urbanistycznych;
 14. Dla terenów zieleni urządzonej (ZU) związanej z założeniami dworskimi, pałacowymi, fortecznymi, klasztornymi itp. wpisanymi do rejestru zabytków, dopuszcza się przeznaczenie pod zabudowę mieszkaniową lub usługową w miejscowych planach zagospodarowania przestrzennego na zasadach określonych przez właściwe organy ochrony zabytków;
 15. Nie ustala się wskaźnika powierzchni biologicznie czynnej dla terenu cmentarzy (ZC) oraz infrastruktury technicznej (IT). Wielkość powierzchni biologicznie czynnej dla tych terenów zostanie wyznaczona w zależności od potrzeb w miejscowym planie zagospodarowania przestrzennego;
 16. Zgodnie z wytycznymi zawartymi w poszczególnych strukturalnych jednostkach urbanistycznych, dopuszcza się w miejscowych planach zagospodarowania przestrzennego zmianę ustalonej w studium wysokości zabudowy o wielkość wyznaczoną w ramach danej strukturalnej jednostki urbanistycznej jeżeli konieczność zmiany wysokości wynika z uwarunkowań historycznych bądź konieczności zachowania ładu przestrzennego poprzez nawiązanie do istniejącej w bezpośrednim sąsiedztwie zabudowy;
 17. W sytuacji, gdy istniejące zainwestowanie nie pozwala na spełnienie ustalonego w studium wskaźnika powierzchni biologicznie czynnej dopuszcza się w miejscowym planie zagospodarowania przestrzennego odstępstwo od tej wartości o wielkość określoną w ramach danej strukturalnej jednostki urbanistycznej.

III.1.3.

W celu doprecyzowania zapisów dla poszczególnych strukturalnych jednostek urbanistycznych, następujące parametry, określone liczbowo dla poszczególnych strukturalnych jednostek, należy rozumieć w następujący sposób:

1. wysokość zabudowy - rozumiana jako całkowita wysokość obiektów budowlanych, o których mowa w przepisach ustawy z dnia 7 lipca 1994 r. Prawo budowlane (t. j. Dz. U. z 2010 r., Nr 243, poz. 1623 z późn. zm.), mierzona od poziomu terenu istniejącego, a dla budynku: od poziomu terenu istniejącego w miejscu najniżej położonego wejścia, usytuowanego ponad poziomem terenu istniejącego, do najwyżej położonego punktu budynku: przekrycia, attyki, nadbudówek ponad dachem takich jak maszynownia dźwigu, centrala wentylacyjna, klimatyzacyjna, kotłownia, elementy klatek schodowych;
2. wskaźnik powierzchni biologicznie czynnej – rozumiany jako teren z nawierzchnią ziemną urządzoną w sposób zapewniający naturalną wegetację, a także 50 % powierzchni tarasów i stropodachów z taką nawierzchnią, nie mniej jednak niż 10 m², oraz woda powierzchniowa na tym terenie.

III.1.4.

W celu tworzenia warunków dla zrównoważonego rozwoju funkcjonalnego i przestrzennego miasta wprowadza się kategorie terenów o zróżnicowanych funkcjach i kierunkach zagospodarowania do stosowania w miejscowych planach zagospodarowania przestrzennego:

MN – Tereny zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej

Funkcja podstawowa - Zabudowa jednorodzinna (realizowana jako budynki mieszkalne jednorodzinne, w których wydzielono do dwóch lokali mieszkalnych lub lokal mieszkalny oraz lokal użytkowy o powierzchni całkowitej nieprzekraczającej 30 % powierzchni całkowitej budynku; wraz z niezbędnymi towarzyszącymi obiektami budowlanymi (m.in. parkingi, garaże, budynki gospodarcze) oraz z zielenią towarzyszącą (realizowaną jako ogrody przydomowe).

Funkcja dopuszczalna - Usługi inwestycji celu publicznego z zakresu infrastruktury społecznej, pozostałe usługi inwestycji celu publicznego, usługi kultury, nauki, oświaty i wychowania, usługi sportu i rekreacji, usługi handlu detalicznego, usługi pozostałe, zieleni urządzona i nieurządzona w formie parków, skwerów, zieleńców, parków rzecznych, lasów, zieleni izolacyjnej, towarzyszącej zabudowie.

MNW – Tereny zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej i wielorodzinnej niskiej intensywności

Funkcja podstawowa - Zabudowa mieszkaniowa niskiej intensywności realizowana jako zabudowa jednorodzinna (o której mowa powyżej) lub zabudowa budynkami wielorodzinnymi o gabarytach zabudowy jednorodzinnej, realizowana jako domy mieszkalne z wydzielonymi ponad dwoma lokalami mieszkalnymi, wille miejskie; wraz z niezbędnymi towarzyszącymi obiektami budowlanymi (m.in. parkingi, garaże, budynki gospodarcze) oraz z zielenią towarzyszącą (realizowaną jako ogrody przydomowe).

Funkcja dopuszczalna - Usługi inwestycji celu publicznego z zakresu infrastruktury społecznej, pozostałe usługi inwestycji celu publicznego, usługi kultury, nauki, oświaty i wychowania, usługi sportu i rekreacji, usługi handlu detalicznego, usługi pozostałe, zieleni urządzona i nieurządzona w formie parków, skwerów, zieleńców, parków rzecznych, lasów, zieleni izolacyjnej, towarzyszącej zabudowie.

MW – Tereny zabudowy mieszkaniowej wielorodzinnej

Funkcja podstawowa - Zabudowa mieszkaniowa wielorodzinna wysokiej intensywności realizowana jako budynki mieszkaniowe wielorodzinne (m.in. kamienice w zwartej zabudowie o charakterze śródmiejskim, zabudowa blokowa osiedli mieszkaniowych, budynki wielorodzinne realizowane jako uzupełnienie tkanki miejskiej) wraz z niezbędnymi towarzyszącymi obiektami budowlanymi (m.in. parkingi, garaże) oraz z zielenią towarzyszącą (realizowaną jako ogrody przydomowe, zieleni urządzona i nieurządzona).

Funkcja dopuszczalna - Usługi inwestycji celu publicznego z zakresu infrastruktury społecznej, pozostałe usługi inwestycji celu publicznego, usługi kultury, nauki, oświaty i wychowania, usługi sportu i rekreacji, usługi handlu detalicznego, usługi pozostałe, zieleni urządzona i nieurządzona w formie parków, skwerów, zieleńców, parków rzecznych, lasów, zieleni izolacyjnej, towarzyszącej zabudowie.

UM – Tereny zabudowy usługowej oraz zabudowy mieszkaniowej wielorodzinnej

Funkcja podstawowa -

- o Zabudowa usługowa realizowana jako budynki przeznaczone dla następujących funkcji: handel, biura, administracja, szkolnictwo i oświata, kultura, usługi sakralne, opieka zdrowotna, usługi pozostałe, obiekty sportu i rekreacji, rzemiosło, przemysł

wysokich technologii wraz z niezbędnymi towarzyszącymi obiektami budowlanymi (m.in. parkingi, garaże) oraz zielenią towarzyszącą (realizowaną jako zieleń towarzysząca zabudowie);

- o Zabudowa mieszkaniowa wielorodzinna wysokiej intensywności realizowana jako budynki mieszkaniowe wielorodzinne, (m.in. zabudowa blokowa osiedli mieszkaniowych, budynki wielorodzinne realizowane jako uzupełnienie tkanki miejskiej) wraz z niezbędnymi towarzyszącymi obiektami budowlanymi (m.in. parkingi, garaże) oraz z zielenią towarzyszącą (realizowaną jako ogrody przydomowe).

Funkcja dopuszczalna - Zieleń urządzona i nieurzadzona w formie parków, skwerów, zieleńców, parków rzecznych, lasów, zieleni izolacyjnej, towarzyszącej zabudowie.

U – Tereny usług

Funkcja podstawowa - Zabudowa usługowa realizowana jako budynki przeznaczone dla następujących funkcji: handel, biura, administracja, szkolnictwo i oświata, kultura, usługi sakralne, opieka zdrowotna, lecznictwa uzdrowiskowego, usługi pozostałe, obiekty sportu i rekreacji, rzemiosło, przemysł wysokich technologii wraz z niezbędnymi towarzyszącymi obiektami budowlanymi (m.in. parkingi, garaże) oraz z zielenią towarzyszącą (realizowaną jako zieleń towarzysząca zabudowie).

Funkcja dopuszczalna - Zieleń urządzona i nieurzadzona w formie parków, skwerów, zieleńców, parków rzecznych, lasów, zieleni izolacyjnej, towarzyszącej zabudowie.

U_H – Tereny usług w tym obiekty handlu wielkopowierzchniowego

Funkcja podstawowa – Zabudowa usługowa w tym budynki handlu wielkopowierzchniowego wraz z niezbędnymi towarzyszącymi obiektami budowlanymi (m. in. parkingi) oraz z zielenią towarzyszącą (realizowaną jako zieleń urządzona).

Poprzez handel wielkopowierzchniowy rozumieć należy obiekty o powierzchni powyżej 2000m² obejmującej: powierzchnię sprzedaży, magazyny oraz powierzchnię dla przebywania klientów (ekspozycja).

Funkcja dopuszczalna - Zieleń urządzona i nieurzadzona w formie parków, skwerów, zieleńców, parków rzecznych, lasów, zieleni izolacyjnej, towarzyszącej zabudowie.

PU – Tereny przemysłu i usług

Funkcja podstawowa - Zabudowa przemysłowo-usługowa realizowana jako obiekty budowlane przeznaczone pod następujące funkcje: produkcja, przetwórstwo, składowanie i magazynowanie, rzemiosło, usługi wraz z niezbędnymi towarzyszącymi obiektami budowlanymi (m.in. parkingi), z zielenią towarzyszącą (realizowaną jako zieleń towarzysząca zabudowie).

Funkcja dopuszczalna - Zieleń urządzona i nieurzadzona w formie parków, skwerów, zieleńców, parków rzecznych, lasów, zieleni izolacyjnej, towarzyszącej zabudowie.

ZC – Tereny cmentarzy

Funkcja podstawowa - Tereny cmentarzy, dla których, jako główny kierunek zagospodarowania ustala się powstanie i utrzymanie cmentarzy wraz z niezbędną zabudową usługową (w tym spopieliarnie) oraz zielenią towarzyszącą.

ZU – Tereny zieleni urządzonej

Funkcja podstawowa - Tereny zieleni urządzonej obejmującej parki, skwery, zieleńce, parki rzeczne, lasy, zieleń izolacyjną wzdłuż tras komunikacyjnych, zieleń forteczną, zieleń

założeń zabytkowych wraz z obiektami budowlanymi, ogrody działkowe, ogrody zoologiczne.

Funkcja dopuszczalna - Zabudowa realizowana jako terenowe obiekty i urządzenia sportowe, obiekty budowlane obsługujące tereny zieleni, takie jak: wypożyczalnie sprzętu sportowego, kawiarnie, cukiernie, oranżerie, cieplarnie, obiekty małej architektury, urządzenia wodne, które nie zmniejszają określonego wskaźnika powierzchni biologicznie czynnej

ZR – Tereny zieleni nieurządzonej

Funkcja podstawowa - Tereny zieleni nieurządzonej obejmujące grunty rolne, zieleń wzdłuż cieków wodnych, lasy.

Funkcja dopuszczalna - Zabudowa/zagospodarowanie terenu realizowana/e jako terenowe urządzenia sportowe, które nie zmniejszają określonego wskaźnika powierzchni biologicznie czynnej.

IT – Infrastruktura techniczna

Funkcja podstawowa - Tereny infrastruktury technicznej obejmujące tereny pod obiektami budowlanymi, sieciami i urządzeniami służącymi obsłudze mediów: woda, gaz, ciepło, energetyka, ścieki (w tym oczyszczalnie ścieków), telekomunikacja, odpady komunalne i przemysłowe (w tym sortowanie, składowiska, spalarnie i inne obiekty służące utylizacji odpadów).

W – Wody powierzchniowe śródlądowe

Funkcja podstawowa - Tereny wód powierzchniowych śródlądowych obejmujące rzeki, potoki, wydzielone rowy, strumienie, stawy, jeziora, inne zbiorniki naturalne i sztuczne, wraz z obudową biologiczną.

Funkcja dopuszczalna - Groble, urządzenia hydrotechniczne, pomosty, urządzenia i obiekty przeciwpowodziowe i urządzenia przeznaczone dla sportów wodnych.

KK – Tereny kolejowe

Funkcja podstawowa - Tereny kolejowe obejmujące tereny pod liniami kolejowymi, bocznice, urządzenia i obiekty budowlane, służące obsłudze kolei, w tym dworce, stacje kolejowe. W terenie dopuszcza się realizację funkcji usługowej.

KD – Tereny komunikacji kołowej - korytarze podstawowego układu drogowo-ulicznego (w tym w przebiegu tunelowym)

Funkcja podstawowa - Tereny komunikacji kołowej oraz tramwaje obejmujące tereny pod autostrady, drogi ekspresowe i inne drogi publiczne (klasy głównej ruchu przyspieszonego, głównej i zbiorczej) oraz tramwaje.

Dla czytelności rysunku Studium poszczególne elementy rysunku zaznaczono na planszach K1-K6 w zakresie odpowiadającej następującej tematyce:

- K1** - Struktura przestrzenna – kierunki i zasady rozwoju
- K2** - Środowisko kulturowe – kierunki i zasady ochrony i rozwoju
- K3** - Środowisko przyrodnicze – kierunki i zasady ochrony i rozwoju
- K4** - Systemy transportu – kierunki i zasady rozwoju
- K5** - Infrastruktura techniczna i komunalna – kierunki i zasady rozwoju
- K6** - Planowanie miejscowe i programy operacyjne

III.2. Zakres zapewnienia zgodności projektów miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego z ustaleniami Studium.

Ustalenie przeznaczenia terenów i warunków ich zabudowy i zagospodarowania w planach miejscowych uwzględnia zgodność rozwiązań zawartych w planie z kierunkami zagospodarowania przestrzennego określonymi w Studium:

- w części ustaleń zawartej w Tomie II – Zasady i kierunki polityki przestrzennej i Tomie III – Wytyczne do planów miejscowych
- w części graficznej określonej na mapach K1- K6 – Kierunki rozwoju.

Zapewnienie zgodności oznacza zgodność w szczególności z określonymi w Studium celami polityki przestrzennej, zmierzającymi do poprawy jakości życia w Mieście m. in. poprzez stosowanie zasady „rozwój, a nie rozbudowa” z uwzględnieniem ochrony wartości środowiska przyrodniczego i poprawy jakości przestrzeni publicznych.

Potwierdzenie zgodności ustaleń studium w zakresie:

- **kierunków i zmian w strukturze przestrzennej**
oznacza zgodność planu z określonymi w Studium rozwiązaniami w zakresie kształtowania struktury funkcjonalno-przestrzennej Miasta oraz ustaleniami dotyczącymi zmian w przeznaczeniu terenów z uwzględnieniem postulatu harmonizowania wartości oraz przesądzeń wynikających z istniejącego zainwestowania;
- **funkcji terenu**
oznacza zgodność planu z zasięgiem terenów przeznaczonych do zainwestowania i zabudowy określonych w ramach wyznaczonych kierunków zagospodarowania wyodrębnionych kategorii terenów;
- **standardów przestrzennych**
oznacza zgodność planu z określonymi w Studium zasadami zagospodarowania poszczególnych terenów kształtującymi ład przestrzenny w powiązaniu z zasadą zrównoważonego rozwoju;
- **wskaźników zabudowy**
oznacza zgodność planu z kierunkami przeznaczenia terenów wskazanymi w Studium oraz z parametrami i wskaźnikami wykorzystania terenów zawartymi w ustaleniach dla strukturalnych jednostek urbanistycznych, przy czym określone w Studium wskaźniki i parametry odnosić należy w planach miejscowych do powierzchni terenu działki budowlanej objętej projektem zagospodarowania terenu albo zgłoszeniem;
- **środowiska kulturowego i przyrodniczego**
oznacza zgodność planu z wskazaniami dotyczącymi kierunków działań dotyczących ochrony i kształtowania dziedzictwa kulturowego, rozwoju i ochrony środowiska przyrodniczego oraz kształtowania systemu przyrodniczego zawartych w Tomie II;
- **komunikacji i infrastruktury**
oznacza zgodność planu z głównymi założeniami obsługi komunikacyjnej poprzez zachowanie kierunku przebiegu drogi i zagwarantowanie ciągłości układu komunikacyjnego oraz umożliwienie prowadzenia sieci komunikacyjnej i infrastrukturalnej we wszystkich terenach.

III.3. Strukturalne jednostki urbanistyczne

1. Stare Miasto
2. Pierwsza Obwodnica
3. Kazimierz i Stradom
4. Śródmiejski Park nadwiślański
5. Dębniki
6. Otoczenie Błoń
7. Łobzów
8. Nowe Miasto
9. Cmentarz Rakowicki
10. Olsza
11. Grzegórzki
12. Stare Podgórze
13. Płaszów – Zabłocie
14. Kopiec Krakusa – Bonarka
15. Łagiewniki
16. Ruczaj – Kobierzyn
17. Zakrzówek – Pychowice
18. Park Nadwiślański Zachód i Przegorzały
19. Wola Justowska
20. Małe Błonia
21. Bronowice Wielkie
22. Bronowice Centrum
23. Azory Północ
24. Prądnik Biały
25. Prądnik Czerwony
26. Rejon Dobrego Pasterza
27. Ugorek
28. Czyżyny
29. Dąbie
30. Myśliwska – Bagry
31. Stary Prokocim
32. Wola Duchacka
33. Piaski Południe
34. Borek Fałęcki
35. Kobierzyn Południe
36. Skotniki
37. Bodzów – Kostrze
38. Bielany – Las Wolski
39. Olszanica
40. Mydlniki
41. Bronowice Małe
42. Pasternik
43. Tonie
44. Górka Narodowa
45. Mistrzejowice
46. Bieńczyce
47. Stara Nowa Huta
48. Stare Czyżyny – Łęg
49. Płaszów – Rybitwy
50. Stary Bieżanów

51. Nowy Biezanów
52. Prokocim Cm
53. Swoszowice – Rajsko
54. Opatkowice
55. Tyniec
56. Dolina Dłubni
57. Grębałów – Lubocza
58. Kombinat Metalurgiczny
59. Pleszów
60. Park Nadwiślański Wschód
61. Łuczanowice – Kościelniki
62. Branice – Ruszcza
63. Przylasek Rusiecki – Wolica

PROJEKT

PODZIAŁ OBSZARU MIASTA NA STRUKTURALNE JEDNOSTKI URBANISTYCZNE

300 0 600 1200m

URZĄD MIASTA KRAKOWA - BIURO PLANOWANIA PRZESTRZENNEGO

